

NERİMAN KOÇAK

Dünya ve içindeki canlılar yaratıldığından beri, hiçbir canlının rızkı ihmâl edilmeden, sayısız ilâhî sofralar kuruldu, hâlen de kuruluyor. Bir düşüncek olursak; Dünya'nın dörtte üçü su ile kaplıdır. Dörtte birinin büyük bir kısmı da bitki yetişmesine elverişli olmayan kayalık veya çöllerden oluşmaktadır. Geriye kalan çok az bir kısmı topraktır.

Fakat Cenâb-ı Hak ne yüce bir kudret sahibidir ki, bu sınırlı toprağı sonsuz bir istihâle ile, yani sürekli bir değişim ve dönüşümle, bütün canlıları doyuracak gıdaların kaynağı kılmaktadır. Üstelik her mahlûkâta da ayrı ayrı sofralar kurulmaktadır. Zira bir canlının yiyebildiklerini, bir başka canlı yiyemez. Tavuğun gıdâsı ayrı, koyunun gıdâsı ayrı, insanın gıdâsı ayrıdır...

Yine Cenâb-ı Hak'ın hayat vesîlesi kıldığı "su" da çok büyük hikmetler taşımaktadır. İçtiğimiz suya bakıp tefekkür etmeliyiz ki Cenâb-ı Hak;

"Dileseydik onu acı bir su yapardık. O hâlde şükretmeniz gerekmez mi?" (el- Vâka, 70) buyuruyor.

Diğer bir âyet- i kerîmede ise:

"De ki: Suyunuz çekilirse, söyleyin bakalım, size kim bir akar su getirebilir?" (el- Mülk, 30) buyuruyor. Hakikaten, öyle bir durumda ne yapabildik?!

Ölüp gideceğimiz dünya için atmadığımız takla kalmadı.

Son takla tabutun tahtasına çarptığında;

EYVAAAH MALIMIZ HEBA OLDU,

Bütün kazandıklarımız toprağa gömüldü,

Ne var ise menfaat uğruna dünyadan kopardığımız, aslında bizi koparmış her aldığımız şey...

Eyvaah ki eyvaah...

Ahirete boyumuzu aşan gam yüklerini, vebal yüklerini, hak yüklerini, emanete hıyanet yüklerini, günah yüklerini götüreceğiz.

Mal, servet, makam, şöhret götüreceğimizi, nefis ile dayalı döşeli bir dünya götüreceğimizi zannetmeyelim.

Çürümüş kemiklere bak!

Akıbetin korku vermiyor mu???

Beden çürür de ruhunun sırtına yüklediğin veballer ve günahlar hep diridir.

Nasıl hesap vereceksin??

Para geçmez,

Güzellik geçmez,
Yakışıklılık geçmez
Saltanat geçmez,
Güç geçmez,
İtibar geçmez,
Dostlar geçmez,
Ana baba geçmez,
Evlat geçmez,
Sadece sen ve amellerin?!!!
Şimdi sen düşün ey nefsim!!!!

SUNA DEĞERLİ

Beni benden iyi bilen RABBİME HAMD OLSUN .
2 hafta önce bana ehl- i dünya nazarı bulaşmıştı
Kendimi bir kuyunun dibinde,
Çamura bulanmış,çaresiz, yalnız hissediyordum
Böyle bir hâletim olmayalı uzun zaman olmuştu
Risalelerden sonra tabi...
Rabbimin huzurundan çabucak ayrılmalar, Kur'anımı, Risalelerimi, okuyamamam,
yazamamam....
ALLAH'IM bu çaresiz ,zavallı nefsin e yenik düşen,aciz biçare kuluna yardım et
Ehl- i dünyadan ayrılıp..
Kendi menzirim olan medreseme, Risalelerime, Ablalarım a, kardeşlerime kavuştuktan sonra...
Hâletim düzelmeye başladı..
Beni benden iyi bilen RABBİM...daha çok temizlenmen gerek dedi..
Bana verdiği zahiri hastalıkla ,gözüme ,kulağıma, kalbime, ruhuma, aklıma iliş en nazarlardan temizliyor..

RABBİME HAMD OLSUN

Yatsı namazını eda ederken,

Rabbimin huzurunda,acizliğimi, fakirliğimi, zaifliğimi, kuvvetsizliğimi, iliklerime kadar hissettirdi..

ELHAMDÜLİLLAH

O an RABBİMİN huzurundan hiç ayrılmak istemedim.

Çünkü:beni sevdiğini, huzurundan ayrılmamamı hissettirdi.

Rabbim her daim huzuruna huşuyla çıkmayı,sana hakkıyla namazını eda etmeyi nasip et.

Sabah namazını kıldıktan sonra,

Kur'anımı, hizbulkuran'ımı vs. Okumalarımı okumaya dalmıştım ki,

Birden saatin geç olduğunu fark edip,oturduğum yerden fırlamamla, kendimi çocukların odasında buldum.

Uyuyan oğlana bağırarak okula geç kaldığımı, üstüne üstlük kızmaya başlamıştım ki

O an içimden bir ses;

Sen ne yaptığının farkında mısın?

Annelik şefkatini yanlış yerde kullanıyorsun.

Çocuğunu fani dünyaya hazırlarken,Ahiretini de yakıyorsun.

Okullar açıldığından bu yana, sabah namazını kılmayan çocuğuna bu kadar kızmamıştın.

O sana ALLAHIN emaneti,

Emanetine sahip çıkmadığın için sana sormayacak mı sandın!

ALLAHIM... ben ne yapıyorum

Verdiğin şefkati yanlış yerde kullanıyorum.

Bile bile emanetini ateşe atıyorum

Bana yardım et ALLAHIM...

Senin yolunda..

Senin rızan doğrultusunda...

Yetiştirmeyi

Bana ve ümmeti Muhammed'e (sav) nasip et ALLAHIM... Aminnn

AYSEL

Tefekkür: Varlığım birisinin varlığına bağlı ayineyim, tıpkı şu denizin güneşe ayinedarlık yaptığı gibi, vazifem ayinedarlık..Ayine isem!

Ayine olduğum Zatı tam göstermem lazım. Bak ey nefsim deniz ayinedarlığımı Ne güzel yapıyor!! Yaradanın isimleri kainat olayları haykırıyor görmen ve duyman lazım,görmen için olman lazım,olman için vazifesini bilmen lazım vesselem..

Haktan sapıtan nefis film seyrederek gibi kendini dışarı atıyor,Allahın verdiği roller vardır,kimine eş rolü,komşuluk rolü,has ta evladı olan bir anne rolü,Kardeş rolü,evlât rolü ve dahi değişen sahneler..tüm senaryoları kabul etmiş iz perdeler kapanınca,en iyi görevini yapanlar fazlasıyla ücretlendirildiği bir vazife...

Allah herşeyi takdir etmiştir!sözünde durmayan vazifesini yapmayan insan kendini sahnenin dışına atıyor ,sanki Hakkın küresinde oturan biri değil

Evham ve vehimle tabiatla felsefeyle şirke girer. Az bir görevi inkâr edip hem dünyasını hem ahiretini helak eder!

His

2km eşimle yürüdük konuştuk oradan buradan,dönerken aynı yoldan bir bal sürüldü dilime;ferdun hayyum kayyum hakemun adlun kuddus Estağfurullah..baktım gökyüzü selam verdi Güneş göz kırptı giderken başka aleme, ya hay ya kayyum dedi sanki benimle,serçelerin yuvaları setr edilmiş settar isimle,iki km iki dakika gibiydi O'nunla(cc) yürümek güzeldi!....

ÜLKÜ TAŞKAYA

Tefekkürüm: Kuruyan yaprağın duası: Ben bir meczub idim vazifem bitti soldum dalımda bu fani aleme terkederken son dileğimdi Rabbimden beni onlar için yarattın da Rabbim hiçbirinin tefekkürüne giremedim farkedilmek istiyorum meczub gönüllerde toprağım üzerime serpilmeden son vazifemi yapmadan basmasınlar üzerime beni öyle bir el kavrasın ki gönlünde aşkın ateşi yanan bana hayran kalan bir el tutuversin beni, sonra sana aşık latifelerinden muhabbet akan gönüllere tefekkür ettirsin ve tevazuyla toprağına bıraksın beni.

GÜLSEREN EKEN

Tefekkür

Önce susamı ekmek için temiz bir yer

Muayyen bir zaman

Cenab-ı hak yağmuru da verirse susam kuvvet bulur

Susamı eken

Otlarını temizler

Vakti gelince koparıp vatanından ayırır

Belinden bağlar

Güneşe bırakır

Kuruduktan sonra

Sopa ile vura vura kabuğundan ayırır bunlar zahiri hicap

Sonra yıkar

Yumuşakça döver

Ateşe koyup kaynatır

Hamur gibi yoğurur

onu iyice sıkar

Yağını çıkarır

Bu da batını hicap

Sonra susam yağı elde edilir

Bu yağ karanlığa NUR

Müminlere GIDA

Taamlara LEZZET olur

İşte insanda böyledir

Zahiri ve batini hicaplardan sıyrılmak

NUR olman

GIDA olman

Bütün aleme FAYDALI olman gerek

Olamazs anda bu yolda azim gerek

Gayret gerek

Çalışmak gerek

Canını davan da feda etmen gerek.